

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0230 van 14 mei 2013
in de zaak 2010/0600/A/2/0559

In zake: de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 23 juni 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 12 mei 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de [REDACTED] (hierna de aanvrager) tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aalter van 8 februari 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de aanvrager de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het wijzigen van de functie van een schuur tot berging voor oldtimers.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 juni 2011, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Barbara NAESENS die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verzoekende partij en de heer [REDACTED], die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 10 november 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de bvba [REDACTED] bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aalter een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het wijzigen van de functie van schuur tot berging voor oldtimers”*.

Volgens de voorgebrachte plannen worden de voormalige bedrijfsgebouwen omgevormd tot opslagruimte voor oldtimers. Voor de omvorming van de kippenstallen zijn behoudens het vervangen van bestaande toegangspoorten geen andere werken noodzakelijk. Voor het omvormen van de schuur worden ingrijpendere verbouwingswerken voorgesteld. In eerste instantie wordt de volledige binnenindeling (inclusief tussenvloer) en de bedaking afgebroken, wordt een nieuwe betonnen draagconstructie geplaatst en nieuwe bedaking voorzien. Verder wordt de volledige achtergevel voorzien met sectionaalpoorten. De overige gevelindeling blijft nagenoeg behouden.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Eeklo-Aalter’ gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 19 november 2009 tot en met 18 december 2009, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, brengt op 20 november 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 4 januari 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aalter het volgende standpunt in:

“ ...

De functiewijziging kan enkel worden toegestaan als het gebouw of gebouwencomplex bouwfysisch geschikt is voor de nieuwe functie. Een gebouw of gebouwencomplex is bouwfysisch geschikt voor een nieuwe functie als aan het gebouw of gebouwencomplex uit financieel of bouwtechnisch oogpunt geen ingrijpende werken uitgevoerd hoeven te worden voor de nieuwe functie. Daarmee wordt bedoeld dat de functie gerealiseerd kan

worden als de bestaande structuur van het gebouw grotendeels wordt benut en gevaloriseerd, waarbij het gebouw aangepast kan worden aan hedendaagse comfort-, energie- of milieueisen.

Voorliggende aanvraag voldoet aan de bovenvermelde bepalingen. De beoogde bestemmingswijziging naar opslagruimte voor oldtimers kan bijgevolg voor vergunning in aanmerking komen.

... ”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 2 februari 2010 een ongunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

De aanvraag voldoet niet aan de voorwaarden vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 28 november 2003 tot vaststelling van de lijst van toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen.

- Artikel 8, 3° bepaalt dat de nieuwe functie louter betrekking moet hebben op de opslag van allerhande materialen of materieel. Voorliggende aanvraag heeft niet louter betrekking op de opslag van oldtimers: de bvba ■■■ “is een verkoopsorganisatie gespecialiseerd in het verkopen van collectiewagens in opdracht” (cfr. www.■■■.be). De oldtimers worden in de gebouwen ondergebracht in functie van een commerciële activiteit; het betreft hier geen loutere opslag in de zin van artikel 8. Het feit dat de oldtimers worden ondergebracht op een ander adres dan de zetel van de bvba is hierbij niet relevant.

Ook de hoeveelheid benodigde opslagruimte (3 gebouwen, met een gezamenlijk oppervlakte van ca. 1345m²) wijst er op dat het hier om meer dan louter opslag gaat.

- Artikel 2, §3 bepaalt dat het gebouw bouwfysisch moet geschikt zijn voor de nieuwe functie. Dit betekent dat er geen ingrijpende werken hoeven te gebeuren voor de nieuwe functie. Aan deze voorwaarde is niet voldaan voor wat schuur 3 betreft: de dragen structuur van dit gebouw wordt gewijzigd.

De aanvraag is niet voor vergunning vatbaar.

... ”

Gelet op het ongunstige advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aalter op 8 februari 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager.

De aanvrager tekent tegen deze beslissing op 12 maart 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 juni 2010 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren en overweegt daarbij het volgende:

“ ...

De juridische aspecten

... ”

Appellant stelt dat de functiewijziging wordt aangevraagd voor het bergen van oldtimers in eigen bezit en legt op de hoorzitting ter staving een 20-tal inschrijvingsbewijzen neer.

De gevraagde opslagruimte, in totaal ongeveer 1345m², staat niet in verhouding tot het aantal wagens in eigen bezit, tevens werd op de hoorzitting vermeld dat ook deze wagens soms verkocht worden, om plaats te maken voor een andere wagen voor de eigen collectie.

De activiteit van de aanvrager bvba [REDACTED] bestaat volgens onder meer [www.\[REDACTED\].be](http://www.[REDACTED].be) uit het verkopen van collectiewagens in opdracht. Verder wordt vermeld dat op deze website de werkwijze vermeld, waaruit blijkt dat appellant instaat voor de verkoop van wagens, niet in een showroom maar op de plek waar de wagens gestald staan (omzet: minstens 100 wagens per jaar, momenteel 150 wagens aangeboden via de site, adres: [REDACTED] Bvba – [REDACTED]

Verder onderzoek leert dat de zetel van het bedrijf, [REDACTED], eveneens een gedesaffekteerde hoeve omvat, bestaande uit een woning en enkele kleinere bedrijfsgebouwen. De aldaar bestaande potentiële berg ruimte is ruim voldoende om de eigen collectie te bergen. Hiervoor is echter geen stedenbouwkundige vergunning bekend.

Uit dit alles blijkt dat de bvba [REDACTED] kampt met een acuut stallingsprobleem voor het ruime aanbod van de te verkopen wagens. Dergelijke activiteit betreft echter niet louter de opslag van materiaal of materieel maar van auto's die te koop staan en is rechtstreeks gekoppeld aan de verkoop ervan. Het invoeren van een commerciële activiteit in het agrarisch gebied is evenwel niet gewenst en juridisch gezien niet mogelijk.

De voorgestelde functiewijziging komt bijgevolg niet in aanmerking voor een afwijkingsbepaling.

De goede ruimtelijke ordening

Gelet op de onoverkomelijke legaliteitsbelemmering zijn verdere opportuniteitsafwegingen niet verder relevant.

...

Na de hoorzitting van 4 mei 2010, beslist de verwerende partij op 12 mei 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De juridische aspecten

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, voor het wijzigen van de functie van een schuur tot berging voor oldtimers, is principieel in strijd met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

Artikel 4.4.23. van de codex bepaalt dat: “ ...

In artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 november 2003 tot bepaling van de toelaatbare functiewijzigingen voor gebouwen, gelegen buiten de geëigende bestemmingszone wordt bepaald dat: "...

Het voorgestelde gebruik valt binnen het toepassingsgebied van voormelde afwijkingsbepaling.

De goede ruimtelijke ordening

De goede ruimtelijke ordening komt niet in het gedrang door het stallen van wagens in dit in onbruik geraakte gebouw.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 21 mei 2010.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 23 juni 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar beschikte op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, in de versie zoals het bestond ten tijde van het indienen van het inleidend verzoekschrift, over het rechtens vereiste belang om een vordering in te stellen bij de Raad.

Door in de VCRO te bepalen dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar het beroep bij de Raad aanhangig kan maken, heeft de decreetgever hem niet enkel van rechtswege belanghebbende en procesbekwaam gemaakt, maar tevens de procesbevoegdheid gegeven om in die hoedanigheid zelf voor de Raad de vordering tot vernietiging in te leiden.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In een tweede middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.4.23 VCRO, van de artikelen 2, §3 en 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003 tot bepaling van de toelaatbare functiewijziging voor gebouwen, gelegen buiten de geëigende bestemmingszone, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het zorgvuldigheids- en rechtszekerheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Volgens de verzoekende partij wordt door de aanvrager voorgehouden dat de functiewijziging enkel wordt gevraagd voor de opslag van eigen oldtimers in privébezit en niet in functie van enige commerciële activiteit van de aanvrager.

De verzoekende partij verwijst evenwel naar de website van de aanvrager waaruit zou blijken dat dit een verkoopsorganisatie is, gespecialiseerd in de verkoop van collectiewagens. De verzoekende partij meent dat het duidelijk is dat de oldtimers die in de schuur zullen worden ondergebracht, in functie staan van een commerciële activiteit; de schuur is niet louter dienstig voor het onderbrengen van privéwagens. Dit blijkt des te meer, volgens verzoekende partij, nu de oppervlakte ongeveer 1.345m² bedraagt.

De opslag is volgens de verzoekende partij dan ook geen loutere opslag van materialen en is in strijd met artikel 4.4.23 VCRO en artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003.

Bovendien stelt de verzoekende partij dat de derde schuur ingrijpend verbouwd wordt, nu de basisstructuur ervan niet wordt behouden maar de dragende muren worden gesloopt en er een nieuwe stalen structuur wordt voorzien.

Als laatste meent de verzoekende partij dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met het andersluidend standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, minstens wordt het niet weerlegd.

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij komt in de bestreden beslissing tot de vaststelling dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de planologische bestemming van het gewestplan, zijnde agrarische gebied. Het voorwerp van de aanvraag betreft het omvormen van de voormalige agrarische bedrijfsgebouwen (2 kippenstallen en een schuur) tot opslagruimte voor oldtimers.

De verwerende partij beschrijft de uit te voeren werken bij de beschrijving van het project als volgt:

“ ...
Voor de omvorming van de kippenstallen zijn behoudens het vervangen van de bestaande toegangspoorten geen andere werken noodzakelijk.
Voor het omvormen van de schuur worden ingrijpende verbouwingswerken voorgesteld. In eerste instantie wordt de volledige binnenindeling (inclusief tussenvloer) en de bedaking afgebroken, wordt een nieuwe betonnen draagconstructie geplaatst en een nieuwe bedaking voorzien. Verder wordt de volledige achtergevel ingevuld met sectionaalpoorten, de overige gevelindeling blijft nagenoeg behouden.
...”

2.

Na vaststelling van de strijdigheid met de gewestplanbestemming maakt de bestreden beslissing toepassing van artikel 4.4.23 VCRO.

Artikel 4.4.23 VCRO bepaalt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning die betrekking heeft op een vergunningsplichtige functiewijziging van een gebouw of een gebouwencomplex, onder bepaalde voorwaarden mag afwijken van de bestemmingsvoorschriften. Het moet gaan om een bestaand, niet verkrot,

hoofdzakelijk vergund gebouw dat niet gelegen is in ruimtelijk kwetsbaar gebied of in recreatiegebied, en de functiewijziging moet voorkomen op een lijst die door de Vlaamse regering werd vastgesteld bij besluit van 28 november 2003.

Artikel 2 van het besluit van 28 november 2003 luidt als volgt:

- “§1. De functiewijzigingen, vermeld in dit besluit, kunnen enkel worden toegestaan als voldaan is aan de generieke voorwaarden, vermeld in artikel 4.4.23, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.
- §2. De functiewijzigingen, vermeld in artikel 4 tot en met 9, kunnen enkel worden toegestaan als het gebouw of het gebouwencomplex gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg, die op het ogenblik van de aanvraag reeds bestaat. Het begrip “voldoende uitgeruste weg” wordt gelezen in de zin die artikel 4.3.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening daaraan geeft.
De voorwaarde, vermeld in het eerste lid, heeft geen betrekking op de private toegangsweg tot het commerciële, ambachtelijke of industriële gebouw of gebouwencomplex of tot de woning voor zover deze private toegangsweg aansluit op een voldoende uitgeruste weg.
- §3. De functiewijzigingen, vermeld in artikel 4 tot en met artikel 10, kunnen enkel worden toegestaan als het gebouw of gebouwencomplex bouwfysisch geschikt is voor de nieuwe functie.
Een gebouw of gebouwencomplex is bouwfysisch geschikt voor een nieuwe functie als aan het gebouw of gebouwencomplex uit financieel of bouwtechnisch oogpunt geen ingrijpende werken uitgevoerd hoeven te worden voor de nieuwe functie. Daarmee wordt bedoeld dat de functie gerealiseerd kan worden als de bestaande structuur van het gebouw grotendeels wordt benut en gevaloriseerd, waarbij het gebouw aangepast kan worden aan hedendaagse comfort-, energie- of milieueisen.”

Artikel 8 van het besluit van 28 november 2003 luidt als volgt:

“Met toepassing van artikel 4.4.23 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan een vergunning worden verleend voor het geheel of gedeeltelijk wijzigen van het gebruik van een gebouw of gebouwencomplex van de hoofdfunctie “landbouw” in de ruime zin, voorzover aan al de volgende voorwaarden voldaan is:

- 1° het gebouw of gebouwencomplex is gelegen in een agrarisch gebied in de ruime zin;
- 2° het gebouw of gebouwencomplex maakt deel uit van een gebouwengroep;
- 3° de nieuwe functie heeft louter betrekking op de opslag van allerhande materialen of materieel. “

3.

Los van de toepassingsvoorwaarden van artikel 4.4.23 VCRO zelf, moet de Raad met de verzoekende partij vaststellen dat uit de bestreden beslissing niet blijkt, hoewel zulks op grond van de motiveringsplicht nochtans vereist is, of de verwerende partij daadwerkelijk en concreet heeft onderzocht of de aanvraag voldeed aan de in artikel 8, 3° van het besluit van 28 november 2003 gestelde voorwaarde; ‘de nieuwe functie heeft louter betrekking op de opslag van allerhande materialen of materieel’.

De Raad dient echter vast te stellen dat de verwerende partij zich beperkt tot het letterlijk overnemen van de toepasselijke artikelen en daaruit afleidt en beslist dat ‘het voorgestelde gebruik binnen het toepassingsgebied valt van voormelde afwijkingsbepaling’.

Dit is een vaststelling die des te meer klemmt nu de verwerende partij niet alleen heeft nagelaten om in de bestreden beslissing de andersluidende bevindingen van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar concreet te weerleggen, maar evenmin concreet heeft onderzocht of de nieuwe functie louter betrekking zal hebben op de opslag van oldtimers voor privé-gebruik. De aanvraag gaat immers uit van de bvba [REDACTED] en niet van een particuliere persoon, hetgeen doet vermoeden dat er geen sprake is van privé-gebruik. Daarnaast lijkt de totale oppervlakte van alle ruimten waarvoor de functiewijziging wordt gevraagd (1.345 m²) wel bijzonder groot voor een louter privé-gebruik voor het stallen van oldtimers.

4.

Uit artikel 4.4.23 VCRO en artikel 2, §3 van het besluit van 28 november 2003 blijkt tevens dat als voorwaarde voor de functiewijziging buiten de geëigende bestemmingszone ook geldt dat het betrokken gebouw bouwfysisch geschikt moet zijn voor de nieuwe functie. Hiermee wordt volgens dezelfde tekst bedoeld dat er vanuit financieel of bouwtechnisch oogpunt geen ingrijpende werken hoeven uitgevoerd te worden voor de nieuwe functie.

Uit de bestreden beslissing moet dan ook duidelijk blijken waarom de verwerende partij het betrokken pand bouwfysisch geschikt heeft geacht voor een woonfunctie. Deze motivering moet zo zijn dat de Raad kan nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk heeft beslist tot het bouwfysisch geschikt zijn.

Omtrent deze voorwaarde stelt het verslag aan de Vlaamse regering het volgende:

“ ...

Gebouwen komen daarom enkel in aanmerking wanneer ze bouwfysisch nog in goede staat zijn en zonder al te grote investeringen of ingrijpende verbouwingen geschikt zijn voor de nieuwe functie. De financiële grootte van de investering wordt afgewogen tegen de waarde van het onroerend goed. Bij de beoordeling van het ingrijpend karakter van de werken wordt gekeken naar de mogelijkheid om de functie te realiseren voor zover de bestaande structuur van het gebouw grotendeels wordt benut en gevaloriseerd, waarbij het gebouw kan aangepast worden aan hedendaagse comfort-, energie- of milieueisen. Hiermee wordt gewezen op de mogelijkheid dat hoewel het gebouw constructief in orde is, men toch verbouwingen wil uitvoeren die onrechtstreeks te maken hebben met de stabiliteit, doch die de realisatie van de nieuwe functie moeten mogelijk maken binnen de bestaande structuur van het gebouw, zoals een bijkomende verdieping, een nieuwe vloer. Een bijkomend element hierbij is dat deze werken in functie van huidige comfort-, energie en gebruikseisen kunnen staan.

”
...

Uit de parlementaire voorbereiding blijkt duidelijk dat voor de nieuwe functie niet aan de bestaande structuur van het pand mag worden geraakt, minstens dat de bestaande structuur grotendeels moet worden benut en gevaloriseerd.

5.

De bestreden beslissing beperkt zich tot het oplijsten van de uit te voeren werken aan de schuur en benoemt deze als ‘ingrijpende verbouwingswerken’.

Dergelijke minieme omschrijving volstaat niet in het licht van de vereisten van artikel 2, §3 van het besluit van 28 november 2003, en laten eerder het tegendeel vermoeden, met name dat ingrijpende werken nodig waren om aan de nieuwe functie te kunnen voldoen. De Raad kan enkel vaststellen dat de volledige binnenindeling wordt afgebroken zodat de bestaande structuur

van het gebouw blijkbaar niet benut of gevaloriseerd wordt voor de nieuwe functie, minstens wordt dit niet aangetoond.

In de bestreden beslissing ontbreekt iedere motivering omtrent de toepassingsvoorwaarden van artikel 4.4.23 VCRO en de artikelen 2, §3 en 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 november 2003 tot vaststelling van de lijst van toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen.

Het middel is gegrond.

B. Eerste middel

Een onderzoek van het eerste middel, dat niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, is overbodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk en gegrond verklaard.

2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 12 mei 2010, waarbij aan [REDACTED] de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het wijzigen van de functie van schuur tot berging voor oldtimers op percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van [REDACTED] en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van het huidige arrest.

4. Er zijn geen kosten, gelet op de vrijstelling voor de betaling van het griffierecht, verleend aan de verzoekende partij op grond van artikel 9, §3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 mei 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS